

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

Det danske Pigespejderkorps

NR. 3 * APRIL 1942 * AARGANG 25

er den 2. Marts tildelt Korpsraadsformand Hr. Overlæge Paul Guildal.

Frk. Gudrun Poulsen, Ryvang Trop — Frk. Else Kjær, Søllested.

Gerda Jensen, 1. Lyngby Trop — Grethe Christensen, Bodil Ertbøll, Birgit Mønsted og Jette Tarp, Viborg Trop — Ella Østergaard, Herning Trop — Gerda Fussing, Kolding Trop.

Bodil Ertbøll, Viborg Trop.

i København har faaet stærk Tilslutning. Vi ønsker, at godt Kammeratskab maa præge Stævnedagene, og at de mange fælles Oplevelser vil give rigt Udbytte og glade Minder. *God Københavneretur!*

Et Førerblad er udsendt til alle Troppene d. 26. Marts. Har nogen Fører endnu ikke modtaget et Eksempplar, bedes man *omgaaende* meddele det til Korpskontoret.

Vi gentager her følgende Uniformsændringer:

Ens Civilnaal for alle Korpsets Medlemmer: Trekløvet med Baandet.

Aarsstjerne: 4-Aarsstjernen ændres til at gælde for 5 Aar, der indføres 10-Aarsstjerne (rød Emaillé), 15 Aar (grøn Emaillé), 20 Aar (hvid Emaillé), 25 Aar (Guldstjerne).

Turistforeningen i Danmark har — efter Anmodning fra Statsministeriets Udvalg — i disse Dage udsendt et Spørgeskema ogsaa til Lederne af Ungdomskorpsernes Lokalfdelinger vedrørende *Friluftsarealer og andre Foranstaltninger til Fremme for Befolkningens Friluftsliv*, og der medfølger en Opfordring fra den stedlige Turistforening til at deltage i et Møde, hvor Spørgsmaalene skal behandles.

Førerne maa ikke betragte det tilsendte som „besværligt Papir“, der lægges i en Bunke paa Skrivebordet til mere indgaaende Studie engang, naar der bliver Tid. Tværtimod skal man sætte sig ind i det, der vedrører Spejderkorpsets Interesser (Punkt 3, 4 og 5, Lejrpladser, Lejrhytter, Øvelsesterræn), og der forud samarbejde med Førerne fra de andre Korps, saa man gaar til det indkaldte Møde med bestemte og fællesaftalte Ønsker, som man kan give en Redegørelse for og fremkomme med virkelige positive Oplysninger om.

PLAKAT
ORGANISATION
KORPS
DUGLIGHEDTEGN
UNIFORM
BLAEMEISER
SPEJDERSKOLE
SPEJDERLOV
INDELING
FOR SENIOR PATRULIER

I den udsendte Meddelelse til Førerne gjorde vi opmærksom paa det meget beklagelige, at Opgaverne fra Marts var faldet ud af sidste Nummer af „Pigespejderne“.

Vi gentager her Oplysningerne fra Førerbladet:

2. Opgave (indsendes inden 1. Maj).

- a. I, II eller III Kl. Prøven (paa hver sin Tavle).

*Kravene til Prøverne som de staa
i „Pigespejderbogen“.*

- b. Pigespejderbevægelsens internationale Idé.
- c. Patruljeliv.
- d. Tropsliv.

Paa Grund af denne Fejl ændres Indsendelsesfristen for første Hold Opgaver fra 15. April—1. Maj (se Jan.—Febr.—„Pigespejderne“ Side 6).

Desuden en praktisk Oplysning til de Patruljer,
der deltager:

Til den store Størrelse Tavler maa anvendes
de i Handelen gængse Standardmaal i Pap:
70 × 100 cm.

Konkurrencen er først og fremmest tænkt som en Seniorpatruljekonkurrence, men *Førerpatruljer* — eller et *Hold*, sammensat af Troppens *store Spejdere*, som ellers ikke arbejder sammen i Patulje — er velkomne til at deltage i Konkurrencen. Deres Besvarelser vil blive bedømt særskilt, og der vil ogsaa vanke Præmier til dem!

Tavlerne maa gerne være „Enkeltmandsværk“.

3. Opgave (indsendes inden 1. Juli).

- Lejrliv (gerne Lejrpanorama).
- Elisabeth Flagstads Spejderskole.
- Pigespejderhuset.
- Træningslejr paa Fænø.

— *Vaagen, modig, ren og holde Spejderloven*

Paa Vandring vi følges, thi sammen os bandt
et Løfte med Evighedsværd.
For det vil vi kæmpe, med Vaabnet, vi fandt,
Sanct Georgs det sølvblanke Sværd!

Der er mange nye Spejdere, der i Aar oplever deres første Sct. Georgsdag og hører Sagnet om Sct. Georg, Korstogshelten, der reddede den unge syriske Prinsesse fra Dragen, som havde belejret Kongestaden og daglig forlangte en ny skøn Pige som Offer for ikke at lægge hele Riget øde.

Og der er mange gamle Spejdere, som har lyttet til Beretningen og selv fortalt den Aar efter Aar, men stadig er der den samme Eventyrets Glans over Helten, der for sit Mod, sit Beredskab og sin Renhed blev Forbilledet for de Par Millioner Spejdere, der den 23. April Verden over lover at gøre deres bedste for at gaa i hans Fodspor.

Men det er kun de allerfærreste givet at komme til at fælde irgrønne, ildsprudende Uhyrer, mens en Verdens Øjne hviler paa dem, og derved styrker deres Mod. De allerfleste af os er ganske almindelige Hverdagsmennesker, og de Drager, vi har at bekæmpe, er graa og farveløse og stædige og skal bekæmpes paa en Front, som ingen ser — og ikke med solblinkende Vaaben, men med Taalmod, Udholdenhed og Sejghed; det er kun de færreste, der vil lægge Mærke til vor Kamp, de vil kun lægge Mærke til, hvis vi *ikke* kæmper den.

Det, vi har at slaas med i Stilhed, kan være Brist i vor Karakter, Skævhed et Sted i Forholdet derhjemme eller blandt Kammeraterne, smaa graa Pligter, som skal udføres, og smaa Smil, der skal smiles glad, selv om Hjertet er inderlig træt og bedrøvet. Ja, der er jo i disse Aar saa megen Slags Tale om „Hjemmefronten“. Men du skal vide, at det Mod og den Udholdenhed, hvormed

der kæmpes paa den Front, ikke mindst er det, der skal bære et nyt Danmark frem!

Du kender nok bedst selv alt det, I har at slaas imod paa din Hjemmefront, naar der er Krig, Uaar og Dyrtid, hver har sit — ingen gaar fri, for den ene gik noget godt og væsentligt i Stykker, efterhaanden som Krigen bredte sig over Verden, for en anden kom Økonomien i Fare, og for alle kom Usikkerheden for den nærmeste Nat og Fremtid.

Det kræver Mod at gaa imod al den Usikkerhed med en rank Ryg, men det ventes af dig, Spejder, at du har det Mod; men sammen med dig lover nu Spejdere over hele Jorden, at de som vaagne, modige og rene Pionerer vil gaa gennem Usikkerheden mod de splinternye Tider, der vil og maa komme.

Naturligvis kommer de!

Historien viser bedst, hvordan Aartierne har vekslet med Bølgekamme og afgrundsdybe Dale, og i alle Lande staar de yngste Aargange blot og venter paa at maatte bygge op med de bare Hænder, hvad Fjenderne brændte og lagde øde — se blot paa Finland! hvor de ikke har spildt et Døgn, men straks er gaaet i Gang med Genopbygningen — selv om de sultede!

Sult er ikke det værste, Kulde heller ikke. Det værste er at miste Troen paa en Fremtid og en Vilje til sammen at ville bygge den Fremtid op, som vi nu slet ikke ved noget om!

Det er Viljen til at være, foldes ud, staa i Flor,
efter egen Lov — men aaben mod den vældige Jord.
Det er Lykken ved at yde efter Egenart og Sjæl,
ved at leve i Alverden, men at hvile i sig selv,
bære Livet, som naar Løvetandens Fnug kastes los.

Det er Viljen til at være,
som er Danmark — er os!

(Piet Hein.)

Annesofie.

Paaskeskikke

Paaskeæg og Paaskelam.

Else, Belse, Fibelskæg
gik omkring og sang for Æg;
et Andæg,
et Mandæg,
et Dueæg,
et Frueæg,
et Hesteæg og et Præsteæg,
en gammel Mand med et graat Skæg,
jeg takker for et Æg!

Synes du ikke, at der er baade Foraarsbrus og Barnesmil i denne gamle Rimvise om Æg? Saadan gik Børnene i de gamle, gamle Dage fra Gaard til Gaard for „at synge for Æg“.

Det var Paaskelørdag, man indsamlede Æg paa den Maade. Og det var vel ikke saa farlig en Sag, om man skulde give Børnene nogle Æg, nu var Hønsene jo begyndt „at lægge“, Vinteren var omme, og Børnenes muntre Vise varslede Foraaret ind. Og saa var det Paasketid!

Det var ikke saa faa Æg, Børnene kunde „synge ind“, og nu skulde Æggene farves, det skete ogsaa Paaskelørdag. Paaskeæggene skulde være i Orden til Søndag, baade til Børnene og til de voksne, alle skulde have deres farvede Æg.

Som Farvemiddel brugte man at koge Æggene med afpillede Løgskaller, det gav Æggene en gulgrøn Farve, Kaffebrums gjorde dem gyldenbrune og Stenmos, en Lavart der skræbes af Sten, gjorde Æggene gule, røde Æg fik man ved Hjælp af Rødbedesaft.

Vilde man sætte Navn paa Æggene eller anden Indskrift, saa frembragte man det paa den Maade, at man tegnede paa Ægget med en Stump Talg inden Farvningen. Farven bed da ikke paa her, men Bogstaverne kom til at staa hvide paa den farvede Bund. Disse Æg brugtes dels som Gaver, man vekslede Æg, og dels til forskellige Lege.

Paaskesøndag var det Børnenes eneste og største Fornøjelse „at trille Paaskeæg“. De havde som Regel 3—4 haardkogte Æg hver, og man legede Legen baade ude og inde. Ned ad et Skraaplan trillede de legende skiftevis Æggene, og nu gjaldt det om at ramme andres Æg. Det Æg, der blev ramt 3 Gange i Træk, var vundet, men indtil da blev det liggende, saa ogsaa en anden kunde ramme det. Man trillede, til Æggene

gik itu, og saa spiste man dem. Foruden denne Leg med Paaskeæg, som vi ogsaa kalder „at trante Æg“, findes der mange andre Lege.

„Paaskeæg“ er en af de ældste og videst udbredte Festsikke. Den kendes fra Skandinavien til Ægypten, fra England til Persien og Sibirien. Og ikke saa faa bevarede kirkelige Billeder handler om Æg og sigter til Sagn eller Skikke, der nu er gaaet i Glemme.

Skikken med Paaskeæg er dog ikke af kristelig Oprindelse, men som Troels-Lund siger: „Ægget har i umindelige Tider været Sindbilledet paa det indesluttende og dog vaagne, frodigt, frembrydende Liv, og har derfor lige let ladet sig anvende som Tegn paa Vaaren som paa Opstandelsen.“

Saa vel i den romerske som i den græsk-katolske Kirke begynder Paasken med Nydelsen af indviede Æg.

En Paaskeskik af kristelig Oprindelse finder vi i „Paaskelammet“. I det 16. Aarhundrede, da Katolicismen herskede her, uddelte eller solgte Præsterne Paaskelørdag til Kirkegæsterne indviede Paaskelam af Voks, der skulde skærme mod alt ondt. Men Voks var ikke saa varigt et Stof, og man vilde jo gerne altid bære disse Paaskelam hos sig, saa fandt man paa at lave dem i Guld og Sølv i Form af en Medalje præget med et Billede af Lammet og til at bære i en Kæde om Halsen. Disse Smykker gik i Norden som i det øvrige Europa under det fælles Navn „Agnus Dei“, Guds Lam.

Efter Reformationen ophørte denne Skik med at uddele indviede Paaskelam, og de Smykker, der fandtes, forsvandt efterhaanden. Lammet som Paaskesymbol genfinder vi mange Steder bevaret i vore Kirker, i vore Salmer og Digte. Og et Sted bevares det ogsaa, som Legetøj i Barnets Haand, vi kender alle det lille, hvide Lam lavet af Bomuld og vedhæftet Flaget, det ser saa pynteligt ud, naar det kommer frem i Legetøjsvinduerne.

Og hvad der fremstilles af Sukkermasse til Chokoladebutikkernes Vinduer nu til Paasketid, det kender du jo godt, men hvad du maaske ikke véd Bæsked med eller tænker over, det er, at nu ved Paasketid fødes de virkelige smaa Lam til Verden, nu fødes de derude paa Landet, og deres spæde Brægen er et forjættende Foraarstegn. Det er godt at tænke paa saadan noget, og det er godt at kunne forstaa, at Foraarstid og Paasketid hører sammen.

I. T.

I de store Ting er det godt at have villet

Dansk Ungdomssamvirkets Møde 24. Februar.

Mandag den 24. Februar kaldte Dansk Ungdomssamvirke til Møde i K. F. U. M.s store Festsal for første Gang at rulle en Film for en tætpakket Skare af alle de Organisationer, der er tilknyttet Samvirket.

Det er lidt sent at referere denne Begivenhed, men Filmen skal have den varmeste anbefaling med paa sin Vej ud i Landet. Den giver et Tværnit af Danmarks Natur, Historie, Udvikling og Hverdag, — en Hymne til alt det, Dansk Ungdomssamvirke er mødtes for sammen at ville forsvare til sidste Blodsdraabe.

Onde Tider skaber større og bedre Sammenhold i en Nation, og Ungdomssamvirket er Resultatet af en lykkelig Udvikling. Det er godt at have et Maal og gaa sin Vej støt imod det, men det er endnu bedre at kunne anerkende, at der er mange Slags Veje til, og at alle Vandringsmænd hører til et stort Fællesskab.

Aftenen, vi taler om, indledes af Professor Hal Koch, Formanden for Dansk Ungdomssamvirke.

Naar Professoren har talt, er man bagefter klogere paa sig selv, men ogsaa rigere, fordi Fællesskabet mellem Mennesker føles som noget haandgribeligt — ikke blot anes det som en solbeskinnet Sommersky.

Professoren talte om Samvirket, som er en Sammenslutning af Unge, som vil videre. Det er ikke Vejene, der er fælles, men Kampen. Og Livet er en Kamp, forsaavidt som det at være Menneske ikke er noget, man er, men noget, man maaske kan blive ved stadig at arbejde paa sig selv og med sig selv.

De nationale Møder, Ungdomssamvirket har holdt, har givet mange Unge et mere indholdsrigt Liv; før var det Arbejde, Sjov og Søvn — og det var der ikke noget galt i, nu er det blot blevet noget mere.

Vi forstaa, vi er bundet sammen af Traditionen, Slægt og Arv, Øjeblikkets Trængsel og Drømmen om Fremtiden. Det, vi stræber efter at naa, er at blive Mennesker, der med Selvoplevelsens Styrke kan sige, at Livet er værd at leve.

For at naa dertil, maa vi have *Frihed*, Frihed til at vælge den Vej, vi vil gaa, og de Værdier, vi skal tro paa.

Vi, der er mødtes her, mødes, fordi vi er enige om, at Livet er en Kamp, og at Kampen er en Rigdom, — Kampen i og for det Danske Folk.

— Det er umuligt at give et Referat af en stor Tale. Ordene vil altid paa Tryk blive som Vindens Hvislen i Græsset mod Stormens Vældighed og Suset i Trækronerne!

Skriveren.

„Pigespejderbogen“ — vores Bog!

Dingelingeling . . . siger det paa Entrédøren. Jeg iler ud og lukker op. Der staar Postbudet med rød Jakke og et venligt Smil om Munden og overrækker mig en lille Pakke, der viser sig at være fra Depotet. — Pakkens Størrelse forbavser mig en Smule. Jeg har virkelig ikke bestilt nogen Sangbog — jeg

har jo to i Forvejen — men det er selvfølgelig Depotet, der har kludret i det! Jeg vil straks skrive derover og . . .

Men hvad er det? Det er jo alligevel ingen Sangbog! Langsomt gaar det op for min til Tider lidt trægt fungerende Hjerne, at den lille, fikse Bog, jeg staar med i Haanden, slet ikke er nogen Sangbog, men *den nye Pigespejderbog*, som jeg ganske rigtigt har bestilt i sidste Uge. Og saa bliver jeg aldeles betaget! For tænk dig engang, hvad det vil sige at have en Spejderbog, som du ikke behøver en hel Budcykle til at transportere, men lige saa stille kan putte ned i den ene Uniformslomme, naar du skal ud! Af lutter Begejstring glemmer jeg Tid og Sted, synker ned i den nærmeste Lænestol (som tilfældigvis er den største og blødeste) og læser — og læser . . .

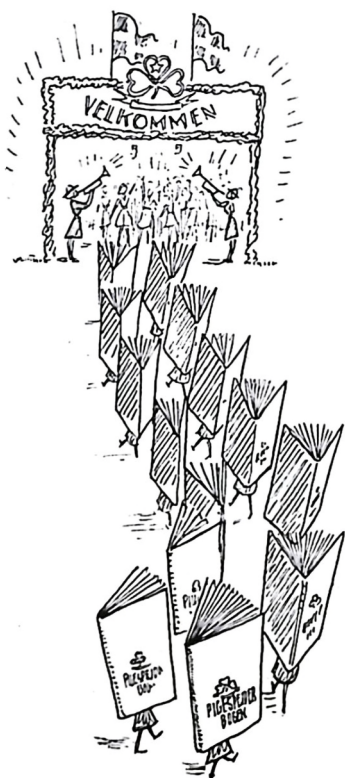
Hvis du, Spejder, endnu ikke har læst den nye Haandbog, og hvis du er meget intelligent, vil du sikkert tænke som saa: „Naar den gamle Haandbog var saa stor og tyk, og *naar* den nye er saa lille og nærmest tynd, saa maa der være slettet en Masse af alt det gode Stof, som jo dog fandtes i vores gamle, tykke Forbunds-fælle. der maa bestemt savnes noget!“

Det er fuldstændig logisk ræsonneret, men alligevel ikke rigtigt. For ganske vist er der slette meget, men jeg har dog læst Bogen grun-

dig igennem uden at kunne se andet, end at den indeholder al den teoretiske Viden, du som Sepjder vil faa Brug for. Enten du er helt ny i Korpset og brænder efter at faa noget at vide om Spejderbevægelsen, Korpset og dets Traditioner, eller du er en maabelvidst III. eller II. Kl. Spejder, der stræber efter at blive praktisk dygtig, vaagen og sund, eller en energisk Patruljefører, der søger en god Fortolkning af Spejderloven, eller maa-ske har svært ved at forklare Spejderne „Kong Christian“, som du ikke selv rigtig forstaar, saa vil du i Bogen kunne finde Raad, Hjælp og Vejledning. Ja, selv den gamle, erfarne Ridderspejder maa glæde sig over Bogen, ikke alene over det nye i Afsnittene „Vær vaagen“, „Sundhed“, „I Lejr“, „I Naturen“, „Danmark“ m. fl., men ogsaa fordi hun ser, at Bogen trods alt det nye saa helt og fuldt er Korpsets, at den er et Udtryk for Korpsets Personlighed i Dag!

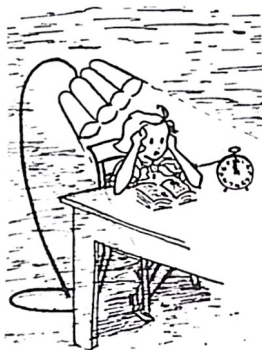
Men det allerbedste ved Bogen er alligevel Maaden, den er skrevet paa: ikke tørt og kedeligt — som min gamle Samfundslære f. Eks. — heller ikke som en „Lærebog i Spejdersport“, men snarere som en Fortælling, et Eventyr fortalt af Korpset, fortalt for dig. — Naar dertil kommer, at Bogen er illustreret med gode Fotografier og Trilles pæne, sjove og friske Tegninger, vil du forstaa, at det er *den helt rigtige Pigespejderbog for den helt rigtige Pigespejder!*

Skulde du herefter have faaet Lyst til at eje Bogen, maa du ikke opgive, fordi du ikke ejer den fornødne „Kapital“. 3 Kroner er ganske vist mange Penge — ikke for „Pigespejderbogen“, men nok for en lille Spejders slunkne Portemonnæ. Der findes jo imidlertid Udveje. Bogen er nok værd, at man for dens Skyld giver Afkald paa en Gang Shirley Temple eller et Stykke „Chokolade“ nu og da. Om ikke andet hører du sikkert til den langt overvejende Del af Menneskeheden, der har Fødselsdag en

Gang om Aaret! — Men hvordan du end vil bære dig ad med at skaffe Bogen, om du vil købe den i Dag eller bliver nødt til at vente til i Morgen, saa maa du i hvert Fald under ingen Omstændigheder glemme den. „Pigespejderbogen“ er jo skrevet til dig, og den handler om dig. Synes du ikke ogsaa, den fortjener at læses af dig?

G. B.

Depotet melder

Uniformer

Vi har i Øjeblikket et Parti af *de svære kippede Uniformer*. Prisen er for Str. 0—4 Kr. 24,50—30,50. *De alm. Uniformer* faas stadig og koster for samme Størrelse fra Kr. 16,50—22,50.

Prisen paa det kippede Stof er 5,00 Kr. pr. m.

Prisen paa det almindelige Stof er 3,85 Kr. pr. m.

Signalflag

Til den nye Maade at signalere paa kan de gamle Signalflag nemt laves om. Sy en lille Trekant i hvert Hjørne af Flagene, forkort Stængerne, saa de passer i Krydset, og paa Mjden af Stængerne laves et Indsnit, saa de runde Stænger ikke glider.

De ny Signalflag fra Depotet koster 3 Kr. pr. Sæt (2 Flag); man skal bruge 2 Sæt til denne Signalering, eet Sæt til Afsenderen og eet til Modtageren.

Sangbogen

faas nu i marineblaat Skind. Pris 2,50 Kr.

Patruljen arbejder i Naturen

er en ny Bog i K. F. U. M.-Spejdernes gode Serie. Nu findes der:

Patruljen arbejder i Lejr.

Patruljen arbejder med Terrainsport.

Patruljen arbejder i Naturen.

Troppen arbejder med Optrin.

Pris 1,75 Kr. pr. Stk.

Inge Ehrenskjöld

kendt af mange Spejdere i Korpset — har Sct. Georgsdag 25 Aars Spejderfødselsdag.

Ingse begyndte sin Spejderbane i Kolding Trop, og vi husker hende som en meget energisk Patulje- og Tropsfører, der naturligvis kom til Lejre og Turneringer, naar Korpset kaldte.

Hun var altid den gode Kammerat og en meget praktisk og dygtig Altmuligmand. Det var derfor naturligt, at Elisabeth Flagstad opfordrede hende til at komme til Spejderskolen, da den startede 1922 paa Brahetrolleborgs Skovridergaard, „Ditlevslust“. Der fik Ingse daglige Spejderjob! Sammen med Hesten „Sorteper“ skulde hun holde den temmelig afsidesbeliggende Gaards store Familie i Kontakt med Omverdenen. Det blev til mange Ture gennem de store Skove i al Slags Vejr efter Varer, Post og Gæster.

Da Skolen flyttede til Korinth, fulgte Ingse med, og her strakte hendes Virksomhed sig lige fra at passe Hønsesgaard og Centralfyr og til at være den sirlige Haandarbejds- og Husflidslærerinde.

Interesserne for Husflid og Skrædersyning førte Ingse til Slagelse (hvor Ida Thorbek i nogle Aar havde god Hjælp af Ingse i Slagelse Trop) og videre over i Depotets Virksomhed. Ingse Indsats i Korpset er mangeartet, men hendes største er, at hun har faaet Korpsets Spejdere ensartede og ordentlige i Uniformen!

Depotet er Ingse Hjerdebarn, som er vokset sig stort under hendes kyndige Pleje. Nu glæder vi os allesammen over den pæne „Butik“, Ingse har indrettet for Korpset i Pigespejderhuset; ikke mindst Førerne sætter Pris paa at komme der og ikke bare for at handle, men ogsaa for at hente et godt Raad hos Depotbestyreren.

Vi siger Ingse Tak for alle de forskelligartede Opgaver, hun i Tidens Løb med aldrig svigtende Trofasthed har paataget sig i Korpset. Hun har altid meldt sig, naar der var Brug for hende, ikke sparet sig, og hun er en af de gamle, gode Støtter, som Det Danske Pigespejderkorps ikke kunde have undværet.

Vi lykønsker med den første Milepæl.

H.

Du og din Patrulje

Vi „Bier“ har for Patruljekassens sidste slunkne Rester erhvervet os „Pigespejderbogen“. Hvor har vi været spændt paa, hvordan den saa ud! Nu længes vi efter den gode Karakterbog, Fødselsdag eller andet ekstraordinært, der kan gøre os til stolte Ejerinder af hver sin Bog. For den er vel nok anderledes lille, fiks, medtagelig og munter end den gamle, stive og lidt for meget Førerbog.

Alle de gode Springsture, I fik Del i sidst, har for Alvor givet os „Bier“ Blod paa Tanden m. H. t. Iagttagelse. For at opøve sig i at se sig for kan lige saa godt ske hjemme som et hvilket som helst andet Sted, og pudsigt nok finder man saa uopdagede Enkeltheder frem, selv hos de kære Mennesker, som man har set paa hele sin Levetid.

Og man kan naa til at blive saa skarp en Iagttager, at man af Folks Udseende kan læse sig til en Del om, *hvad* de er, og *hvordan* de er. Hør, hvad *Baden-Powell* skriver:

Naar I kører med Tog eller Sporvogn eller Rutebil, skal I lægge ordentlig Mærke til jeres Medrejsende — deres Ansigter, deres Dragt, deres Maade at tale paa o. s. v., saa I kan give nøjagtig Beskrivelse af dem bagefter. Prøv ogsaa at danne jer et Indtryk af — efter Folks Udseende og Opførsel — om de er velstaaende eller fattige (det kan man som Regel se paa deres Støvler), hvad de beskæftiger sig med (Smed, Kontormand o. s. v.), om de er glade eller svagelige eller trænger til Hjælp.

Men naar I iagttager Folk, maa I gøre det saadan, at de ikke lægger Mærke til det.

Skarp Iagttagelse af Folk og Færdighed i at slutte sig

til deres Tanker og deres Karakter er af den største Værdi for enhver, der skal have med andre Mennesker at gøre — og det skal jo alle de af os, der ikke lever paa en øde Ø.

Det paastaas, at man skal kunne slutte sig til en Mands Karakter af den Maade, hvorpaa han bærer sin Hat.

Sidder den lidt paa Snur, er han godmodig — meget paa Snur, en Pralhals — i Nakken, en Mand, der kun nødig betaler, hvad han skylder — og bæres den endelig lige paa Hovedet — en sandsynligvis hæderlig, men rædsom kedelig Mand.

Gangen er ofte betegnende for Karakteren.

F. Eks.: Den lille pralende Mand med den trippende Gang og de altid urolige Arme.

Den nervøse Mands hurtige, ligesom stødvise Bevægelser.

Drivertens langsomme, slæbende Gang.

Spejderens regelmæssige, hurtige og lydlose Skridt o. s. v.

Ansigtets Form og Udtryk er som Regel det, der er mest betegnende for Karakteren. Hvad mener I f. Eks. om disse Herrer?

Viksede Overskæg tyder ofte paa Forfængelighed — undertiden paa Drikfældighed — og den Pandelok, visse unge Mennesker ynder, er et ubdrageligt Tegn paa Dumhed.

Hvordan kan vi holde denne Iagttagerevne skærpet? Kun ved stadig og paa varierende Maade at give os selv og hinanden Opgaver, og her følger lidt til Anvendelse ved Patruljemøder og -Ture:

Fotografleg. Vis Spejderne 6 Fotografier (Udklip af Aviser) af Steder i Byen eller Omegnen, som de maa kende, hvis de blot har Øjnene nogenlunde med sig — en Korsvej, et Skilt, en Bygnings Genspejling paa en Vandflade o. s. v.

Lad Spejderne se paa dem et Øjeblik og derefter opgive, hvor Billederne er fra.

Billedleg. Vis Spejderne en eller flere Tegninger, hvor der er 2—3 Fejl paa hver Tegning. Eks.: En Lejr, hvor Røgen gaar en Vej, Flaget en anden, Skyggen falder imod Solen el. lign. (saadanne Billeder tegner man selv eller kan samles sammen fra Søndagsavisernes Underholdningssider). Lad saa Spejderne efter et Øjebliks Iagttagelse opgive Fejlene.

En Variation: Spejderne iagttager et Billede et Øjeblik. Paa 3 Min. skal nedskrives de Ting, de saa, der begynder med f. Eks. I, eller: Efter at Spejderne har iagttaget et helst farvelagt Billede i et Par Minutter, skal de svare paa 10 Spørgsmaal (skriftligt, enkeltvis) angaaende dette Billede.

Tropsfører

Træning paa Fæno 19.—26. Juli

Træning paa Fæno 2.—9. August

Vinduesleg. Patruljen standser $\frac{1}{2}$ Minut udenfor 6 forskellige Butiksvinduer. Naar Turen er igennem, melder Spejderne enkeltvis til Føreren, hvad de kan huske, f. Eks. af det i 3. Vindue udstillede.

Signalementsleg. Patruljen ligger skjult ved en Skovvej. En for Spejderne ubekendt Person gaar langsomt hen ad Vejen. Hvem giver det bedste Signalement?

Skitsesleg. Opgiv 5 kendte Steder i Byen, f. Eks. et Apotek, en Læge, en Købmand, et Posthus og en Bager.

Spejderne skal efter Hukommelsen tegne en Skitse af den korteste Vej, der forbinder disse Punkter, naar man hurtigst skal rundt til alle og hjem igen.

I vil selv efterhaanden kunne finde en Masse Variationer paa Træning i Iagttagelse.

Færdselslære appellerer ogsaa til den vaagne, og kun hun kan overholde dens Bud og dermed bidrage til Færdselssikkerheden.

„Bierne“ har lavet et Færdselsspil af Papbrikker, hvor den ene Halvdel er med Illustrationer af Færdselsskiltene og den anden med den tilsvarende Tekst, og saa spiller

vi Færdselshukommelsesspil, naar vi en Dag har 5 Min. tilovers.

Paa Gaa- og Cykelture i Patrulje og Trop har vi efterhaanden i Praksis lært, hvad vi ikke i Forvejen kendte til de almindelige Færdselsregler, og forhaabentlig saa grundigt, at de altid følger os, hvad enten vi er sammen med Spejdere eller ej.

Til det sidste Patruljemøde kom vi til at tale om Sundhed og prøvede paa hver især at komme frem med, hvad vi mere eller mindre tvungent gjorde for vores Sundheds Skyld — og det var egentlig ikke imponerende! Den lige nyhvervede „Pigespejderbogen“ kom frem for at se, hvad den kunde fortælle os herom. Og ærlig talt er det næsten det bedste Kapitel i hele Bogen, synes vi da i Øjeblikket. Og mon ikke det virker bedre end Mors gentagne Formaninger, fordi den Sundhed og Friskhed, der saa insisterende gives Udtryk for, er misundelses- og eftertragtel-sesværdig? Herefterdags kommer vi nok til at kappes om den hensigtsmæssige Paaklædning, friske Renlighed, de velpassede Negle, børstede Haar og pæne Manérer. Forhaabentlig bliver Overgangen ikke saa brat, at Omgivelserne har ondt ved at genkende os!

Patruljefører. Hvis du tager „Pigespejderne“ frem siden September 1941 og samler alle Artiklerne om „Du og Din Patrulje“ (den første hedder „Patruljen tager fat“), saa har du sammen med „Pigespejderbogen“ et godt Materiale at arbejde efter med din Patrulje — hovedsagelig med III Kl. Proven for Øje.

I de næste Blade skal vi gennemgaa Stof til II Kl. Proven.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Laura og Mads fortalte de saa i Skoven Anemonerne staa i Morges bag ved det gamle Hegn, som et forjættende Foraars tegn.

Og straks efter Skole Tinka for ud for at plukke nogle til Mor. „Tænk, saa tidligt de kommer i Aar, allivel frem mod Sommer det gaar“.

Længe gaar Tinka rundt og leder, men Blomster er der ingen Steder. Med eet hun husker de lumske Smil. Saa fik de dog narret hende April.

Dog havde Skæbnen andet bestemt, for dybt under Mos og Blade gemt een eneste lille Blomst hun ser; saa den ler dog bedst som senest ler.

Akelapatruljens Bedrifter:

A propos Korpsturnering.

Der stod i forrige Spejderblad nogen Bedrøvelighed om, at der heller ikke i Aar kunde afholdes Korpsturnering. Ak, Herre Gemini, hvad I saa skal gaa Glip af, af Træning, Forhaandsglæder og Forhaands kulsort Fortvivelse, Mereværds- og Mindreværdskomplekser, Sammensvejsning paa Liv og Død af Turneringsholdet — ja, og saa naturligvis Dagene fulde af Oplevelse, boblende, funk-lende Livssjov og store Udsyn.

Ak ja, det var dengang, saamænd.

Akelapatruljens første Turnering glemmer vi nok ikke saa let, den vil vi tale om, naar vi mødes gamle, graa og mimrende med Kapothat, Gimpesjal og Købetænder.

„Tropspeter“, vor Tropsfører, var lige blevet gift og boede lige saa langt fra os, som Europa ligger fra Asien ved Dardanellerne. Hun havde lovet ikke at svigte os, men hun tænkte aldrig paa andet end sin Frederik og blev fjern og lyserød i Blikket, naar vi talte med hende om Troppens Liv og Trivsel; en skønne Dag var der saa ikke saa megen Trivsel mere, og Livet repræsenteredes af Akelapatruljen og en streng Tropsraadsdame, — og foran laa Sommeren og en Korpsturnering, som vi letsindigt havde meldt os til.

Det var med meget blandede Følelser, vi kastede os ud i det. Vi ønskede ikke at staa tilbage for nogen, naturligvis, men samtidig var vi inderlig overbeviste om, at vi netop havde meget tilbage at ønske. Og saa var der tilmed noget ondskabsfuldt og udspekuleret ved Betingelserne for den Turnering, noget med at Holdet trak Lod om, hvem der skulde gøre hvad. Nu maa man vide, at vi hos os altid havde haft en ideel Arbejdsdeling, vi trænede sjældent til de samme Duelighedstegn, for det var associalt. Nej, Divi var Kok, for det var hun god til, og hendes Mors Kødgylder var byberømte, Mølle skrev de Sange og Kvad, der skulde skrives, for det havde hun nu Gaver til, Vera, usandsynlige Vera, stoppede og lappede, fordi hun i sin Fritid altid syede Duktetøj, Korporalen var Altmuligmand, fordi hun havde en Onkel i Grenaa, der var Isenkræmmer, og jeg var Samarit, fordi min Far var noget paa et Hospital, o. s. v. Det var saa fuldstændig i Orden, — og nu forlangte Korpset en all-round Træning, hvis Gennemførelse paa det nærmeste var ulasiggennemførlig, ogsaa af den Grund, som ganske vist ingen af os anerkendte, at vi jo alle skulde til Eksamen, og af vore gode, men strenge Forældre holdtes i Spejderkarantæne.

5, siger og skriver fem Dage, for Afrejsen mødtes vi til første Træning med Wikkelvejr som Suppleant, hvilket vil sige, at hun skulde gøre Slavearbejdet, skure Gryderne, vaske Signalflagene og ud af den strenge Tropsraadsdame, der sad paa Kassen, udpresse snart 17 Øre til en Karklud, snart 32 Øre til Sejlgaarn og op til en Krone til Sodavand og Repræsentationsudgifter. Men det var altsammen ligemeget, om saa Kassen sprængtes, blot Æren og Skindet bevaredes.

Vi trænede Morgen, Middag og Aften, og Solen bagte og Jordbærrene var modne, og dér laa Havet stort og meget blaat, og alle Klassekammeraterne havde Ferie!

Den femte Dag var vi naaet saa langt, at Underholdningen, der skulde have været et højdramatisk, lokalnationalt Optrin, var blevet til en Parodi, Husfliden var i Topklassen, vi kunde alle noget, somme meget, enkelte havde meget svage Punkter.

Og saa drog vi af en dejlig Sommermorgen, Tropsraadsdamen var mødt paa Stationen med Formaninger og en Plade Succes, Forældrene raabte ogsaa Formaninger, og vi var ligeglade, som alle Feriebørn har været det fra Tidernes Morgen og D. S. B.s Opfindelse!

Efterhaanden, som vi nærmede os Bæltet, kom der flere og flere blaa Flokke, som vi hilste paa med stram Honnør, men ellers skelede mistroisk til: I eller vi? Bare ikke robe sine smaa Tricks.

Paa den lille Sydfyenske Bane var vi efterhaanden saa mange, at Toget bugnede paa Siderne, og de enkelte Civilister trak sig forskræmte op i Hjørnerne. Imponerende Damer med lilla paa Skuldrene og Bringen fuld af al Slags Finhed og aarelang Erfaring gik formanende fra Kupé til Kupé, der genlød af Sjøv og Genkendelseshilsener og „Jim og jeg var Venner alle Dage“, der af en eller anden Grund altid er blevet regnet for en Spejdersang.

Men vi behøvede ingen Formaninger. Vi kendte ingen — endnu, og alle syv var vi stille enige om, at dette Foretagende klarede vi aldrig; gid, gid, gid vi var blevet hjemme og var taget i Søroverlejr paa en Ø, som vi lod, som om vi troede, ingen i hele Verden kendte.

Da vi kom frem til den nok som bekendte græske By, regnede det fra en blygraa Himmel. En af de lilla Damer stillede os op i Divisioner, hun raabte meget højere, end vi var vante til, og højere end Tropspeter havde kunnet, hvis hun vilde, og vi følte os som en Fangetransport paa Vej til Sibirien, som vi sjokkede af dér i Regnen med Kæmperysække og Mad og Baandlakrids i en Papæske, et Miniaturegaasetaarn, som Malingen løb af, en nyflettet Kokosmaatte, som var vor bedste Husflidsgenstand, og som vi havde været lige ved at glemme — og endelig Akelastanderen, der var fuld af smaa Plader og Baand, hvis Betydning kun vi kendte, og som ikke kom nogen anden ved, men hele Tiden kom nysgerrige Spejdere med profane Hænder og pillede: hvad er det? hvad betyder det? Det er skam ikke reglementeret! I det hele taget hørte vi paa den Regnvejrstur mere om Reglementer, end vi ellers havde hørt et helt Liv!

Hele Divisionen boede paa et Magasin, tror jeg. Vi ordnede vore Sengesteder og faldt hen i melankolske Betragtninger over vor egen Usseldom i Sammenligning med

de andres uomtvistelige Herlighed. Vi hørte fra alle Sider, hvordan de alle sammen kunde alting, især var der en lille ivrig Krøltop fra vor Naboby, der næsten ikke kunde staa stille af Iver efter at faa begyndt Konkurrencen.

Næste Morgen begyndte den dødtunge Alvor, men heldigvis skulde vi alle afsted paa een Gang og lave Mad i Fællig; det var en stor Trøst, og efterhaanden, som de smaa Baal flammede udover Marken, kom Livsmødet atter op i os; vi lærte ikke saa lidt ved at skele, man maatte øjensynlig ikke smide sine Grejer fra sig paa maa og faa, man maatte ikke lægge Grydelaagene med Grydesiden ned i Græsset, man maatte ogsaa tænke paa pæn Serivering o. s. v.

Det gik taaleligt. En Dommer eller to smagte paa 28 Bøffer og 28 hvinende sure Rabarbersupper med brændte Franskrødsterninger til og blev derefter bragt lidende bort.

Uheldet vilde, at jeg trak Lapning og Stopning om Eftermiddagen; af de andres bundløse Ansigter kunde jeg skønne, at jeg var værre, end jeg havde frygtet. Deres Formaninger var rørende, jeg skulde hefte Ende paa Vranken og stoppe paa Retten og i det hele gøre mig Umage. Det gjorde jeg saa. Men det var vist ikke saa godt alligevel, enten var det lige saa pænt paa Vranken som paa Retten, eller ogsaa var det lige saa grimt paa Retten som paa Vranken, synes jeg, Dommeren sagde. Karakteren tydede paa det sidste.

Men heldigvis havde Korporalen udmærket sig samtidig og frembragt en sindrig, lillebitte Sæbepisker af meget Staaltraad.

Frygteligt var det, da usandsynlige Vera trak Boldkast. Nu skal man vide, at Veras Arme vist nok fra Skabelsen var skruet forkert paa og altfor lange, de var mildest talt ikke egnede til Boldkast, — og den første Bold røg ogsaa — baglæns. Da hulkede jeg en Fortvivlelsens raa Latter og gik bort fra Aastedet.

Det gik alle Hold godt i Orden og Opførsel, fordi Dommeren var saa rar; naar hun inspicerede, raabte hun i Forvejen: „Har I Orden oppe hos jer? Nu kommer jeg lige straks og ser efter!“

Det gik saa ellers op og ned og frem og tilbage for alle Hold, som det nu gaar.

Lidelserne og Pointshysteriet svejsede os sammen.

Det var store Øjeblikke, naar der fløjtedes til Morgenparade, og vi følte, at vi 300 var et uovervindeligt Folk paa Vandring mod Alverdens Herlighed. Og der kom efterhaanden Pli over os ved Maaltiderne, der ikke vedblev at være en Slags Fodringstid for vilde Dyr i Zoologisk Have, selv om vi spiste af Bliktallerkener i en Lade.

Vi gik efterhaanden fulde af Kampaand til Dagenes Opgaver og Gøremaal, soldede samdrægtigt med vore nærmeste Fjender og skrev hjem, at vi havde det godt, fik Havregrød om Morgen, Sødssuppe og Frikadeller til Middag, havde haft Nattevagt og gerne vilde have en Pakke hjemmefra.

Lejrbaalene var jo et Kapitel for sig. Ved dem foregik der ogsaa konkurrerende Underholdninger. Den Slags er der ogsaa Mode i, og den Gang var man sikker paa at tage Kegler, hvis man fremførte et smukt Sindbillede af en Spejderlovparagraf eller Billeder fra Dagliglivet af,

hvordan ikke Spejdere var slemme og uvidende, og Spejdere var smaa ivrige Lys.

Vor Underholdningskarakter var den sidste, og af den ahang Æren. Vi var bekymrede, for dette med at moralisere havde vi slet ikke tænkt paa. Vor Underholdning var baseret paa det medbragte Gaasetaarn, en Overall og paa, at Korporalen kunde tale rivende Sjællandsk. Vi gik bort i Parken og drøftede Mulighederne af at lave det hele om til Alvor og stort Drama, men vi maatte, om end blege om Næbbet, erkende, at dertil saa vi for komiske ud.

Og saa kastede vi os ud i det med vor sidste Kraft, og Kong Volmer med den opkrængede Spejderhat og det sværtede Overskæg brølede sin Naade ud over Korporalen, saa til Jorden sig da nejed' den tugtige Mø, og de smidskende Herrer smidskede og fnøs, Ællingerne rappede, naar jeg trak i Snoren, og Guldgaasen havde faaet ny Tinctur.

Det lykkedes langt over Forventning. —

Vi blev Nr. 9 af 28 Hold. Æren var reddet — og Troppens Korpsfølelse. — Senere var vi altid med.

Akela.

Spejdernes Hjelpekorps.

Du 16-aarige eller snart 16-aarige er vel klar over, at nu er Tidspunktet kommet til at melde sig til Spejdernes Hjelpekorps?

Der er sikkert mange af jer, som gerne vil vide lidt mere om, hvad Spejdernes Hjelpekorps egentlig er, og hvordan det virker. Derfor er der udkommet 2 Pjecer: „Hvad du bør vide om Spejdernes Hjelpekorps“ og „Spejdernes Hjelpekorps Opgaver og Organisation“. De er sendt ud til de forskellige Afdelinger af Hjelpekorpsset, og flere Eksemplarer kan købes og koster kun 10 Øre pr. Stk.

Hjelpekorpsset har ligeledes udsendt nogle Bestillingssedler til Lokalafdelingerne med Fortegnelse over alt, hvad Hjelpekorpsset har af Tryksager o. s. v. Desuden minder „Bestillingssedlen“ om, at Troppene kan laane Udstillingstavler, og en Hjelpekorpsfilm kan lejes.

Alle disse Hjelpekorpsmidler haaber vi, Troppene vil gøre Brug af for at fremme Kendskabet og Interessen for Spejdernes Hjelpekorps, dets Træning og Arbejde.

»En Dør paa Klem«

Maria Dillner fortæller i sidste svenske Førerblad:

Falk fra Our Chalet har sammen med 4 andre fra Schweiz i Efteraaret været i det sydlige Frankrig i en Nationallejr, som lededes af den franske Chef Madame Walther, der desværre er blevet fuldstændig døv og „tynd som en Pind“.

Verdensbureauets Direktør, Mrs. Leigh White, er vendt tilbage til England efter en lang og heldig Tur gennem Nord- og Sydamerika. Mrs. Mark Kerr har vikarieret i Verdensbureauet saa længe, hendes dygtige og øvede Hænder har ordnet Verdensforbundets mangeartede Traade paa bedste Maade. Mrs. Kerr er ualmindelig opfindsom og finder ofte Veje, der hvor man synes der ikke er Vej at opdag. Saaledes kom der et Brev fra hende forleden Dag som Bevis herpaa.

I Schweiz er Our Chalet aabent og fyldt med Spejdere i hele Januar Maaned. Man haabede at modtage Chef Walther og andre som Gæster. Fra Schweiz lyder de sædvanlige Toner: Nye Troppe, ivrige efter at tjene og at lære.

Fra Belgien kom et forsinket Julekort. Det forestillede en snørklet Slotstrappe. Den ser mørk og uhyggelig ud, men gennem et lille Vindu kommer en Lysstraale, der falder paa de mørke Trin. Jeg forsøgte at sende et Svar, men ikke engang pr. Telegram gik det. Det er forøvrigt paa-faldende, hvor saa absolut Troen paa en Fremtid lyser gennem mørke Skygger. I Council Fire skriver f. Eks. den velkendte „Cookie“: „Vi glemmer aldrig vore Venner i andre Lande. I vor forholdsvise Velstand tænker vi paa Tapperheden og Modet og den ukuelige Sjæl hos dem, der lider, og vi beder om, at de i en ikke altfor fjern

Fremtid maa blive ført gennem Natten og glemme Mørket i Morgendagens Lys.“ Morgendagens Lys, ja, der er mange Spejderkammerater over hele Jorden, som ser frem imod Dagen. Og saa vi bøjer i Ydmyghed og Fortrøstning vore Hoveder og beder Topelii Bøn, den, med hvilken vor Spejderchef begyndte det nye Aars Førerblad.

De Førere, der var med i Kenruu, husker nok Miss Dal Powell. Hun er nu Divisionschef for Seniorer og rejser rundt i England og Skotland og instruerer i Seniorspejderarbejde. Fra hende kom for ikke længe siden et Brev til en svensk Spejderven, og hendes varme Hilsener gaar herfra videre til alle Kammerater fra glade Lejr-dage.

Hvor stærkt Spejderbaandet binder sammen, føler man, naar der kommer Brev fra Lande, hvor man ikke maa være Spejder udvendig. En ung tysk Dame, tidligere Seniorspejder i Birgittatroppen i Stockholm, der nu er gift i sit Hjemland og har 3 smaa Børn, skriver til sin tidligere Tropsfører. Hendes Mand blev haardt saaret i 1940 og har siden da været hjemme, men er nu atter sendt til Ukraine. „Nu varer det nok mange lange Maaneder, til vi ses igen, men Hovedsagen er, at man ved, at man hører sammen. Det gælder ikke blot Familien, men ogsaa Venskab, tror Du ikke ogsaa det? — Hovedet højt og Blikket opad.“

Fra et Land kommer et Visitkort med et Navn — intet andet, men det er en Budbringer, en Vennehaand, som rækkes os. Fra Ungarn kommer Julehilsener „til alle“. En Hilsen har ogsaa fundet Vej fra det lille Luxembourg. Hvor godt husker jeg ikke den ualmindelig livlige Flok, der en Dag for nogle Aar siden bogstavelig over-svømmede Chalet, lykkelige Unger, fulde af Liv og ude paa deres første Udenlandsrejse. Hvor er de nu?

Fromse.

En hjertelig Indbydelse kom fra Sveriges Flickors Scoutförbund til Pigespejdernes Fællesraad om at sende en Repræsentant fra Danmark til „Förbundsstämman“ den 22. Marts i Stockholm — Indbydelsen gjaldt endog Rejse og Op-hold.

Desværre fik ingen Rejsetilladelse.

I Forbindelse med „Fromse“s Artikel citerer

vi fra S. F. S.s Ledarblad Gerda Bäckströms Hilsen til Førerne ved Aarets Begyndelse:

„Du gav oss, Herre, ditt överflöd,
ett älskat hem och ett dagligt bröd,
frid, hälsa, glädje och helga orden,
Nu bedja vi för all sorg på jorden:

för de olyckliga utan tal,
för dem som kvida i hungerns kval,
för dem som frysa i vinternatten,
för dem som sjunka i djupa vatten,

för dem som smäktat i öknens sand,
för dem som flykta för eld och brand,
för dem som vandra med tiggartavar,
för dem som gråta vid kära gravar,

Låt oss, när tankarna gått till våra scoutkamarater jorden runt, bedja Z. Topelius bön:

för alla sjuka i sömnlös kväll,
för alla fångar i järn och cell,
för de landsflyktiga, de fördrivna,
de faderlösa, de övergivna,

för dem som sörja sitt fosterland,
för slaven under sin bödels hand,
för de förtryckta, de skuldlost dömda,
för de förskjutna och de förglömda,

för dem som dig, Herre Jesus Krist,
ha aldrig känt eller tidigt mist,
fär alla sorgsna, fär alla arma,
Gud, över dem dig i nåd förbarma.“

»Den sønderjyske Dag«

Den 18. April sælger vi *Dybbølmærker* til Hjælp til Skoler, Biblioteker, Vandre lærere og hele Ungdomsarbejdet i Grænseegnene.

Dagen kaldes ogsaa „Den sønderjyske Dag“, og det er den eneste „Dag“, der er viet til Arbejdet for Grænsesagen.

Du *Spejder* bør gøre en *Indsats* ved at melde dig som *Forhandler* af det smukke, lille *Mærke*, og *Troppene* bør stille sig til den stedlige *Indsamlings-Komité's* Raadighed; hvis man ikke kender Adressen, kan den faas ved Henvendelse til „Den Sønderjyske Dag“s Kontor, Peder Skramsgade 5, København K.

★

Præmieliste, Lommebogskonkurrencen 1942.

1. Præmie: Kompas.
Esther Weile, Rosenvænge 19, Lyngby.
2. Præmie: Spejdebog.
Karen Christiansen, Kærmindevej 12, Gentofte.
3. Præmie: Spejdebog.
Bente Gystavsen, Østre Allé 31, Nykøbing F.
4. Præmie: Sangbog.
Helene Bardenfleth, Dronningemarken 5, Gentofte.
5. Præmie: Sangbog.
Kiss Roltved, Solvtorvet 84, København K.
6. Præmie: Sangbog.
Agnes Helweg, Fortunvej 32, Charlottenlund.
7. Præmie: Notesbog.
Annelise Hansen, Lundsgade 6, København Ø.
8. Præmie: Notesbog.
Eva Birgitte Engelstoft, Apoteket, Humble, Langeland.
9. Præmie: Notesbog.
Bodil Amtsbiller, Skolegade 14, Esbjerg.
10. Præmie: Notesbog.
Vibeke Tørring, Vestergade 13, Odense.

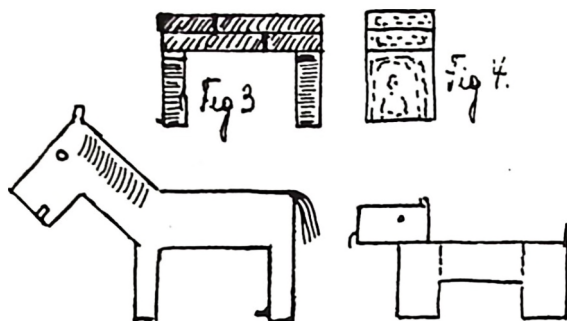
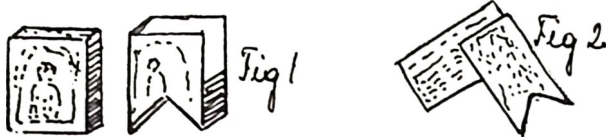
Klichéen
udlaant af
Fyens
Stiftstidende

Finlandsbørn i Danmark

Desværre kan vi ikke i dette Blad fortælle jer, hvordan det gik med „Pigespejdernes“ Indsamling til et *Fadderskab for en lille finsk Pige*. Jeg venter Opgørelsen over de indkomne Beløb fra Korpsintendanten — men den sidder nok fast i Storebælts Is.

Jeg vil haabe, at alle Troppe og Førere har været med — ellers kan det naas endnu, hvis I omgaaende indbetaler 10-Ørerne paa Korpssets Giro 38 427.

Spejderchefen.

Husflid

TÆNDSTIKÆSKEDYR

Tændstikæsker er et dejligt Byggemateriale, prøv paa at lave en Hest eller en lille morsom Skottehund. Til Hesten bruger du 7 Tændstikæsker. Hovedet laver du ved, som paa Fig. 1, at klippe den ene Side af Svovlsiden halvt af; i dette Hul stikker du en anden hel Æske. For at Hovedet kan sidde fast paa Kroppen, klipper du en Trekant af paa begge Siderne (Fig. 2).

Kroppen laves af 3 Æsker; den ene Æske deles midt over og sættes sammen med de to; to Æsker sættes under som Ben (Fig. 3 og 4). Nu beklædes Kroppen; her maa du selv vælge Farverne, eftersom du vil have en brun eller rød jysk Hest, en blakket Belgier eller en gul Nordbak, maaske har du noget Glanspapir tilbage fra Julekurvene, som du kan anvende. Hovedet faar sin Beklædning, men husk at lave Papiret 2—3 cm længere ved Halsen, da dette skal bruges til at holde Hovedet fast paa Kroppen.

Manken er en Strimmel Papir, ca. 2 cm bred, som klippes i tynde Frynser, Halsen kan du lave saa kort og saa lang, du vil.

Tilslidst sætter du Ører, Øjne og Mund paa, og du har en Fornøjelse til lille Brors Hestebestand

Til den lille, sorte Skotte tager du fire Tændstikæsker, og ved at se paa Tegningen vil du let kunne lave den. Til Beklædning kan du bruge Mørkelægningspapir eller sort Voksdug.

E. H.

BILLEDBØGER

Med den Reproduktionsteknik, som Blade og Tidsskrifter i saa fuldt Maal har taget i sin Tjeneste, er der givet os rig Lejlighed til at faa en hel Del smukt Billedmateriale til Raadighed.

Vor Indstilling overfor de illustrerede Blade er vist som Regel denne: „Naar de er set — fylder de kun op.“ I Stedet skulde vi tænke paa, at der maaske var andre, som ikke har Lejlighed til at se disse Ting, som vi kunde glæde dermed.

Det bragte mig for nogle Aar siden paa den Tanke at bruge alt mit samlede Billedmateriale til at lave Billedbøger eller Billedmapper af.

Min eneste Rettesnor for Valget af Billederne var, at de skulde virke dekorativt og give Fantasien Næring.

Billedstoffet var hentet fra illustrerede Blade, Avisernes Søndagssider og Reklamer, Magasiner og Tidsskrifter fra Ind- og Udlandet, Jubilæumshæfter, smukke Kort, Turistbrochurer, Frøpøser, kort sagt alle Vegne fra. Boghandlere, Forlag og Kiosker har venligst overladt mig Prøve-

tryk og Bogforsider — udstillet som Reklame — der efter deres Anvendelse ellers gik i Papirkurven.

Paa den Maade har det været ubegrænset, hvad der kunde findes Anvendelse for, naar det blev sorteret, klippet ud og føjet ind i den rigtige Sammenhæng i Billedbogen. Med en kort Sætning under hvert Billede har jeg søgt at faa en fortløbende, fortællende Historie ud af det, bygget over forskellige Emner.

Der er nok at tage fat paa, som kan give Bogen en Idé at bygge paa, og der er særlige Lejligheder, hvor Billedstoffet tilskynder til at behandle særlige Emner. Et Emne som: „Aaret i Danmark“ med hele den Rigdom af Billeder fra de første Pilegrene, Anemoner og Bøgegrene skyder frem og Sommeren igennem med Livet paa Landet og i Byen, indtil Høsten med dens Høstfest glider frem mod Juleforberedelserne og selve Julehøjtiden — vilde vist gøre Lykke i ethvert Hjem eller Sygestue, hvor et Barn trængte til Underholdning og til noget at blive optaget af. En saadan Bog vilde ogsaa gøre stor Lykke hos danske Born i Udlandet.

Eksempel
paa Side
i Billedbog

Naar jeg gerne vil have Spejdere til at tage denne Op-gave op, saa er det, fordi jeg tror paa dens store Betydning, baade for dem, der udfører Arbejdet (jeg ved af Erfaring, hvor mange glade Timer man faar ved Arbejdet med Billedbøgerne), og for de mange Børns Skyld, som disse Bøger kan bringe utrolig megen Glæde og mange, gode, lyse Tanker.

Gør Venner og Bekendte interesserede i at samle med, saa der er rigeligt, naar selve Arbejdet med Bøgerne skal begynde. Klip ud med det samme, saa ikke Bladene ligger og fylder. Hos Tapet- og Farvehandlere kan I ofte gratis faa gamle Tapetprøvebøger — indbundet og det hele, de er glimrende til at klistre i.

Antonette Prip-Møller.

Der er ikke ret længe til Pinse

det synes vi, som tilrettelægger Landsførerstævnet i Pinsen, i hvert Tilfælde ikke. Kimc har allerede fordelt Job ud til sine Aarhusførere og i Tankerne anbragt de mange Telte.

Kib lægger Madplan og tæller Husholdningspenge, og Spejderchefen og Souschefen prøver paa at finde de allermest aktuelle Emner til Diskussioner og Foredrag.

Det er en stor Hjælp i hele Forarbejdet, hvis vi faar Førernes Indmeldelser i god Tid — eventuelt kan man tilmelde sig med Forbehold.

Indmeldelse sker til Fru Overlæge Starcke, Aahavevej, Silkeborg. Lejrkontingentet er 6 Kr. og kan indbetales paa Giro 16177. Se ellers Marts-Nummeret af „Pigespejderne“.

Fører — har De Børn mellem 4 og 12 Aar, som De ikke kan rejse fra, saa er der en Chance for at tage dem med i Lejren — prøv at skrive til Spejderchefen derom.

Vi minder om, at Hørhaven ligger i et Omraade, hvor vi alle skal have Identitetskortene i Orden. Sørg for det i god Tid, for i sidste Øjeblik er det for sent.

Velkommen alle Korpsets Førere i

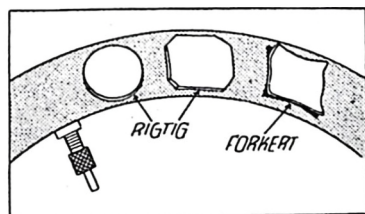
Hørhaven

Pinsen 1942.

Min Cykle

En Gennemgang af Staalhesten, der er Hvermands Eje — og 12 meget vigtige Cykleraad.

Artiklen venligst laant „Pigespejderne“ af „Hallo, Hallo“.

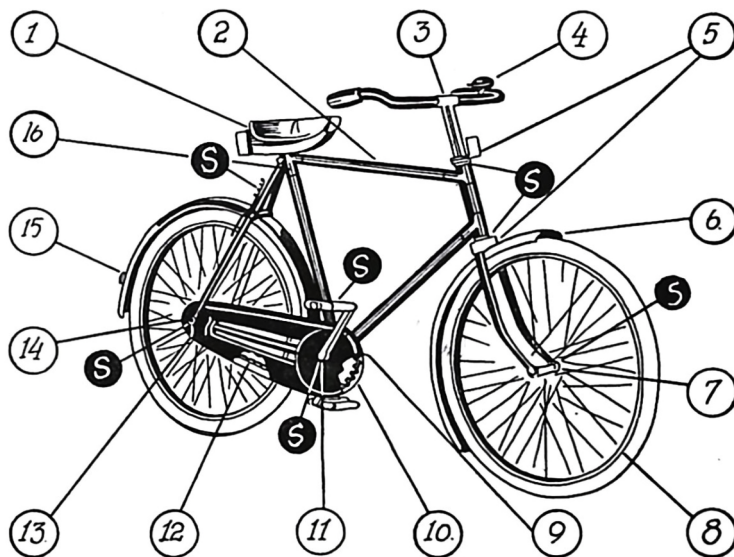

Min Ven Cyklen — kunde der ogsaa have staaet i Overskriften. For alle føler vi vel, at vi i vores Cykle virkelig har en god Ven. Den kan blive daarlig af og til; men hvem kan ikke det? Og mange Gange skyldes Sygdommen, at vi glemmer vore Forpligtelser i det Venskab.

Aldrig har det været saa vigtigt som nu, at Cyklerne bliver passet ordentligt, saa de kan holde rigtig længe. Skriv følgende gode Raad bag Øret:

Efterse Cyklen grundigt mindst een Gang om Maanedene!

Saa snart en Fejl opstaar, maa den omgaaende rettes. Hold Cyklen fri for Snavs, Oliepletter og Rust! Den, der smører godt, kører godt.

Cyklens Dele: 1. Sadel, 2. Stel, 3. Styr, 4. Klokke, 5. Styrelejer, 6. Skærme, 7. Forhjulsnæv, 8. Fælg, 9. Oliebadskædekasse, 10. Tandhjul, 11. Krank, 12. Kæde, 13. Kædestrammer, 14. Frihjul, 15. Katteøj, 16. Cyklens Nr. — S angiver de Steder, hvor Cyklen skal smøres.

Dæks og Slangers Levetid fordobles, naar Cyklen altid er haardt pumpet, naar Dækkene ikke udsættes for Solens Paavirkning og ikke kommer i Berøring med Olie.

Lad aldrig Cyklen staa ude, hvis du har Lejlighed til at faa den under Tag!

Kør aldrig lange Ture uden at have Værktøj, Lappegrejer og Ventilgummi med!

Anbring saa vidt muligt Baghjulet — og ikke Forhjulet — i Cyklestativet!

Notér Cyklens Nummer og særlige Kendetegn i din Lommebog!

Kør aldrig med Overlæs!

Lær Kørereglerne — og sæt en Ære i at overholde dem!

Konfirmanden

ønsker sig Gaver fra Depotet

Pigespejderbogen.....	3,00 Kr.
— i 1/1 Skind	6,00 —
Pigespejdersangbogen.....	1,35 —
— i 1/1 Skind.....	2,50 —
Eventyret om Baden Powell.....	3,50 —
— — kartoneret	4,25 —
— — Vælsk Bind	8,50 —
Fotoalbum med Emblem.....	2,50, 3,75, 4,75, 5,25 —
— —	6,00, 7,00 —
Skriveunderlag med Emblem.....	4,00, 4,50 —
Brevaabner i Sølv med Emblem.....	5,00 —
Papirkniv i Sølv med Emblem	6,50 —
Papirkniv, udskåret med Sct. Georg og Dragen i Træ og Ben 5,00, 1000, 12,00 —	
Bronceaskebægre med Emblem	3,85, 4,85, 6,85 —
Broncetændstiketui med Emblem	2,50, 3,75, 6,85 —
Broncebonbonnière med Emblem.....	7,35 —
Bronceskrin med Emblem	22,50 —
Bronceplaqueette	9,50 —
Verdensflaget paa Stang	2,50 —
Udskåret Træ Spejder til Væg.....	1,75 —
Silva Kompas	9,50, 24,00 —
Spejdertelegrammer.....	0,50, 1,00 Kr.

Pigespejderdepotet * Lundsgade 6 * Tlf. Øbro 8383

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret,
Redaktion af „Pigespejderne“, Læssøgade 199,
Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøgade 199, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 36302
EKSPEDITION OG TRYK: FYRNS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 2. April 1942

18020